

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Feb 9, 2025

Holy Cowboy

כל המוסיף גורע (סנהדרין כט.)

אמר חזקיה מנין שכל המוסיף גורע וכו. וכו. (סנהדרין כט.)

If you take the Hebrew word for Turtle, צב and add a י to it you get the Hebrew word for deer, צבי.

A deer is much faster than a turtle. Speed can be good if you are going to a good location, however if you are going to a less good location than you currently are, then speed will prove to be not as good.

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

וסימן לדבר רחבעם בן שלמה (מגילה לא:)

The point of this vort is that if you do daf yomi as בקיעות without reviewing it, you are merely racing through ש"ס in order to forget it all quicker.

דף יומי Daf Yomi ומסע דאפ

חזרה Daf Yomi

What are the two places in מסכת סנהדרין that רבא brings a נפקא מינה between two שיטות?

1. רבא אמר מולך עראי איכא בינייהו (סנהדרין סד.).
2. רבא אמר חמותו לאחר מיתה איכא בינייהו וכו. (סנהדרין עו:)

What are three places in ש"ס where the halachic structure needs to be detached from the ground in order to be valid?

1. קורה של תליית (סנהדרין מו:)
2. שטרו של גט (גיטין כא:)
3. הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת ואת הקיסוס וסיכך על גבה פסולה ואם היה סיכוך הרבה מהן או שקצצן כשרה (סוכה יא.).

שתיים באילן ואחת בידי אדם או שתיים בידי אדם ואחת באילן כשרה ואין עולין לה ביום טוב שלש בידי אדם ואחת באילן כשרה ועולין לה בי"ט זה הכלל כל שינטל האילן ויכולה לעמוד בפני עצמה כשרה ועולין לה ביום טוב (סוכה כב:-כג.).

Una babosa babeante

“Hooray! חזרה time is finished. We can go veiter now.”

Wait, But First ...

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Bienvenidos

Just a little something for our friends who might be joining us here with daf yomi across the Gulf Of America. A Spanish Tongue Twister:

Un babuino babeante bebiendo una bebida de un bebe.

English Translation: Tariff Shmariff. I'm learning Daf Yomi now and nothing else matters.

And now some introductory general כללים:

גזירה שוה:

1. שבת צו. תוס' ד"ה גזירה שוה לא גמיר. ואם תאמר וליגמר מר' עקיבא שהוא קבלה מרבו ואור"ת שהיה להם בקבלה מנין ג"ש שבכת התורה וזו היתה יתירה על החשבון לפיכך לא קיבלה:

2. Sanhedrin 43a artscroll: In the above discussion, Rav Pappa inferred the location of the execution grounds from the language of two verses; he did not employ a gezeirah shavah to do this.

והא האי תנא נאמר קאמר אילו לא נאמר קרמא והכי קאמר אילו לא נאמר קרא הייתי אומר גזירה שוה עכשיו שנאמר קרא גזירה שוה לא צריך

But the Tanna of the braisa said: It is stated [here, "outside the camp"]; i.e. the Tanna clearly derives the location of the stoning grounds from a gezeirah shavah. Why, then, does Rav Papa -an Amora - see the need to suggest a different source?

Rav Papa interprets that Tanna as saying: Had scripture not stated what it did , we could still have derived its law from a gezeirah shavah. In other words, this is what the Tanna is saying" Had a verse not been written from which we could infer that the stoning place was outside the three camps, I would have stated a gezeirah shavah to derive this. But now that such a verse has been stated, there is no need to expound the gezeirah shavah, for the location of the stoning place can simply be inferred from that verse.

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Artscroll note 7: The Gemara's explanation seems difficult. We have a general Talmudic principle that one may not expound a gezeirah shavah on his own initiative. Rather, a tradition existed - passed on from teacher to student since the revelation at Sinai - as to which scriptural words were meant to be expounded as part of a gezeirah shavah. If an Amora had not been informed by his teachers that a given word was to be expounded in this way, he could not on his own expound a gezeirah shavah. Thus, the Gemara's explanation appears problematic. If there was no Sinaitic tradition indicating a gezeirah shavah between the case of the blasphemer and the case of the bulls, then what does it mean that "if there had been no berse, we could have derived it from a gezeirah shavah"? On the other hand, if there was a Sinaitic tradition for this gezeirah shavah, why was it necessary for the Torah to state a different verse to teach this law?

The commentators deal with this problem and suggest various answers to it. Some propose that on occasion a gezeirah shavah was indeed handed down with regard to a law that could have been derived by other means (Ran nedarim 3a D"H לנדור).

Others, however, assert that the scriptural comparison made by our Braisa is not really a gezeirah shavah at all. Rather, it is a mah matzinu - A Tanna's own attempt to clarify the meaning of the text by comparing it to a similar passage elsewhere in Scripture. [That is the Tanna was attempting to infer the meaning of the phrase *outside the camp* by comparing it to other such phrases in Scripture.] Rav Papa was thus saying that such an analysis of other verses was unnecessary, since a careful reading of the text surrounding this very passage could itself illuminate the meaning of the phrase. Since a *mah matzinu* need not be based on a special Sinaitic tradition, there is no difficulty in the fact that in our case such a comparison was deemed unnecessary (Toras Chaim; see also Chidushei HaRan to 42b ד"ה או אינו).

The Categories Of מלאכה On שבת Based On Their Punishment

סנהדרין סו. תוס' ד"ה המהלל שבת. לאו למימר דכל שחייב על שגגתו חטאת חייב על זדונו מיתה דהא איסי דאמר בפ"ק דשבת (דף ו:) אבות מלאכות ארבעים חסר אחת ואינו חייב על אחת מהן ופי' הקונטרס וכן ר"ת היינו מיתה אבל חטאת מיחייב אכולהו אלא אתא למימר דכל שאין חייבין חטאת אין חייבין מיתה:

The גמרא goes on to say in the משנה here in סנהדרין that the משנה is meaning to exclude from the law of חייב סקילה the law of עקיבא דר' תחומין ואליבא דר' יוסי. Why didn't the גמרא say that it is coming to exclude the מלאכה referred to by איסי? Perhaps the גמרא didn't mention it because it is undefined. So it comes out that there are three categories of forbidden מלאכה on שבת that is forbidden מדאורייתא:

1. חייב חטאת וסקילה
2. אינו חייב חטאת ואינו חייב סקילה (תחומין אליבא דר' עקיבא והבערה אליבא דר' יוסי)
3. חייב חטאת ואינו חייב סקילה (איסי)

So I was wondering if it was possible that the מלאכה of איסי could be עקיבא או תחומין אליבא דר' עקיבא. So after seeing this תוספות it comes out that they can't be the same מלאכה.

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Holy Ranchero Chido

So רבותי, are you ready to start flying? Are we done with the turtle airlines? Make sure to pack up some provisions, because you will need the energy. We are about to be going veiter. Vaminos.

“Oy! Superman! how many times to I have to tell you למכנסים קודם להא דבר.”

ותנא מ"ט אקדמיה לכתונת וכו. דמכסא כוליה גופיה וכו. (סנהדרין מט:)

דף יומי
DAF YOMI INSIGHTS

“Tariffs? No escucho nada sobre tariffs? No te preocupes. Todo va estar bien.”

Holy Cowboy

סודר שמניפין בו וסוס שרץ ומעמידן

Daf Yomi challenge: What is misleading about this image? (The answer is at the end of this post.)

אמר ר' הונא פשיטא לי אחד אבן שנסקל בה ואחד עץ שנתלה בו ואחד סייף שנהרג בו ואחד סודר שנחנק בו כולן משל צבור מ"ט דמדידה לא אמרינן ליה זיל וליתיה וליקטול נפשיה וכו'. (סנהדרין מג.)

בעי ר' הונא סודר שמניפין בו וסוס שרץ ומעמידן משל מי הוא כיון דהצלה ידידה מדידה הוא או דילמא כיון דבי דינא מחייבין למעבד בה הצלה מדידהו וכו'. (סנהדרין מג.)

Rav Huna indeed inquired about a related question. The flag that the flagman would wave as a signal that the court decided to reconsider the case, and the horse that would rŵce to halt the execution party, with whose funds are those items purchased? Do we say that since these items are provided to facilitate the convict's own rescue, they should be procured with his own funds? Or perhaps we say that since the court is obligated to prepare for the possible rescue of this man from being executed, the money to pay for the items should come from them, i.e. from public funds.?

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Artscroll note 18. The court is obligated to spare no effort in ensuring that an innocent man is not executed. [This is derived from the verse (*Numbers 35:24-25*) Which state: והציילו העדה ... ושפטו העדה *And the congregation shall judge ... and the congregation shall save...* (see *Yad Ramah* to 71b; *Meromei Sadeh* here)]

End of Artscroll note 19: The Gemara seems to leave this question unanswered. Rambam rules that the items came from the public funds.

My insight here is that perhaps in the case of a מסית (one who incites others to worship idolatry) the items do not necessarily need to come from public funds since the concept of והציילו העדה might not apply there.

Artscroll Note 21: etc. etc. This concludes the Gemara's discussion of whose funds were used to procure the various items needed for the execution. The Gemara seems to reach a definite conclusion regarding the wine and frankincense (that they were purchased with public funds), while it leaves the question of the flags and horse unresolved. Rambam (*Hil. Sanhedrin 13:3*), however, rules that all the items - including the flags and the horse - came from public funds (see also *Yad Ramah*).

The רמב"ם sides in favor of the defendant (the נסקל) in the משנה. He says in the רמב"ם that although the question wasn't answered in the Gemara the רמב"ם sides in favor of the defendant (the נסקל). Here are his exact words:

לא איפשיטא. ורבינו פסק שהוא של ציבור כדין כל תיקו דממונא שהוא קולא לנתבע הכא נמי האי נתבע מב"ד הוא כדי להורגו:

Whereas the רדב"ז seems to say that the מסקנה or conclusion of the גמרא is that these items are to be funded through communal funds. The question is where did the רדב"ז see this in the גמרא, unless he had a different גירסא?

The גמרא says the following a bit later:

תנו רבנן האיש מכסין אותו פרק אחד מלפניו ואשה שני פרקים בין מלפניה בין מלאחריה מפני שכולה ערוה דברי ר' יהודה וחכמים אומרים האיש נסקל ערום ואין האשה נסקלת ערומה מאי טעמיהו דרבנן אמר קרא ורגמו אותו מאי אותו אילימא אותו ולא אותה והכתיב והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההיא אלא מאי אותו אותו בלא כסותו הא אותה בכסותה רבי יהודה אומר אותו בלא כסותו לא שנא איש ולא שנא אשה למימרא דרבנן חיישי להרהורא ורבי יהודה לא חיישי להרהורא ואה איפכא שמענא להו דתנן הכהן אוחז בבגדיה אם נקרעו נקרעו ואם נפרמו נפרמו עד שמגלה את לבה וסותר את שערה רבי יבודה אומר אם היה לבה נאה לא היה מסלהו ואם היה שיערה נאה לא היה סותרו אמר רבה התם היינו טעמא שמא תצא מב"ד זכאה ויתגרו בה פירחי כהונה הכא הא מקטלא וכי תימא אתי לאיתגרוי באחרנייתא אמר רבה גמירי אין יצר הרע שולט אלא במי שענינו ראות אמר רבא דר' יהודה אדר' יהודה קשיא אדרבנן לא קשיא אלא אמר רבא דרבי יהודה אדר' יהודה לא קשיא כדשנינן דרבנן אדרבנן נמי לא קשיא אמר קרא ונוסרו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכניה הכא אין לך ייסור גדול מזה וכ"ל ליעביד בה תרתי אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוא אמר קרא ואהבת לרעך כמוך ברור לו מיתה יפה לימא דרב נחמן תנאי היא לא דכולי עלמא אית להו דרב נחמן והכא בהא קמפלגי מר סבר בזיוני דאיניש עדיפא ליה טפי מניהא דגופיה ומר סבר ניהא דגופיה עדיף מבזיוני (סנהדרין מה.).

So you see that the point that ר' יהודה and the חכמים are arguing about is how to best fulfill כמוך לרעך in making the מיתה a מיתה יפה, an easy and respectable death. Now the גמרא in ברכות says the following:

תניא ר' אליעזר אומר אם נאמר בכל נפשך למה נאמר בכל מאדך ואם נאמר בכל מאדך למה נאמר בכל נפשך אלא אם יש לך אדם שגופו חביב עליו מממונו לך נאמר בכל נפשך ואם יש לך אדם שממונו חביב עליו מגופו לך נאמר בכל מאדך וכו'. וכו'.

דף יומי

DAF YOMI INSIGHTS

(ברכות סא:)

There is a famous joke from Jack Benny (comedian) that goes like this:

Robber: "Your money or your life!"

(Jack Benny pauses and hesitates, saying nothing.)

Robber: "Well, what are you waiting for? Your money or your life!"

Jack Benny: "I'm thinking about it!"

The question is are there really people out there that value their possessions, more than their actual body?

There is another joke that goes like this:

A wealthy business man parks his **Rolls-Royce La Rose Noire Droptail**, priced at **\$30 million** at the side of the road. He checks his **Patek Philippe Grandmaster Chime Ref. 6300A-010 wrist watch**, also priced at **\$30 million, to make sure that he is on time for his business meeting**. Then when he opens up the car door right as oncoming traffic passes by, a truck slams into his hand and car door ripping them both of their respective bodies. The wealthy man screams in panic, "Oh No! My Rolls Roice." Then someone mentions to him that he lost his arm as well, at which point he screams, "Oh No! My Grandmaster Chime."

I think the גמרא in בבא קמא might put it into perspective a little bit, to make it more understandable.

ורב חסדא כד הוה מסגי ביני היזמי והגא מדלי להו למאניה אמר זה מעלה ארוכה וזה אינו לעלה ארוכה וכו'. וכו'. (בבא קמא צא:)

So maybe in considering implementing an easy and dignified death to the נסקל, based on נחמן's rule, we can make the following וחומר. If the alcohol to make the נסקל intoxicated should come from communal funds, so for sure the horse and the סודר should come from communal funds. The reason is because in the case of the alcohol, there is only a keeping of כמוך לרעך ואהבת העדה, but not of והצילו העדה. So if for a מיתה יפה the הלכה is that it comes from communal funds, so for sure the horse and the סודר where there is also an obligation of והצילו העדה, that these should come from communal funds. Maybe the reason is because there is also a keeping of כמוך לרעך ואהבת in saving him from being put to death. Maybe there is more of a fulfillment of כמוך לרעך ואהבת in saving him from death, than in making his death painless due to his intoxication. So once we have established that the keeping of כמוך לרעך ואהבת comes from communal funds, so קל וחומר in the case of the horse and the סודר, that it should come from communal funds. Maybe, perhaps.

On the other hand, perhaps יהודה ר' doesn't strictly hold of מיתה יפה לו ברור כמוך ברור as is the מימרא of יהודה ר'. We see that יהודה ר' holds על הסדן את ראשו אלא מניחין את ראשו על הסדן. ר' נחמן מצות הנהרגין וכו'. וכו'. ר' יהודה אומר ניוול הוא לו אלא מניחין את ראשו על הסדן. ר' נחמן מצות הנהרגין וכו'. וכו'. Then later the גמרא says the following in the שיטה of the חכמים:

אי מה להלן בקופיץ וממול עור. אף כאן בקופיץ וממול עור. אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוא אמר קרא ואהבת לרעך כמוך ברור לו מיתה יפה (סנהדרין נב:)

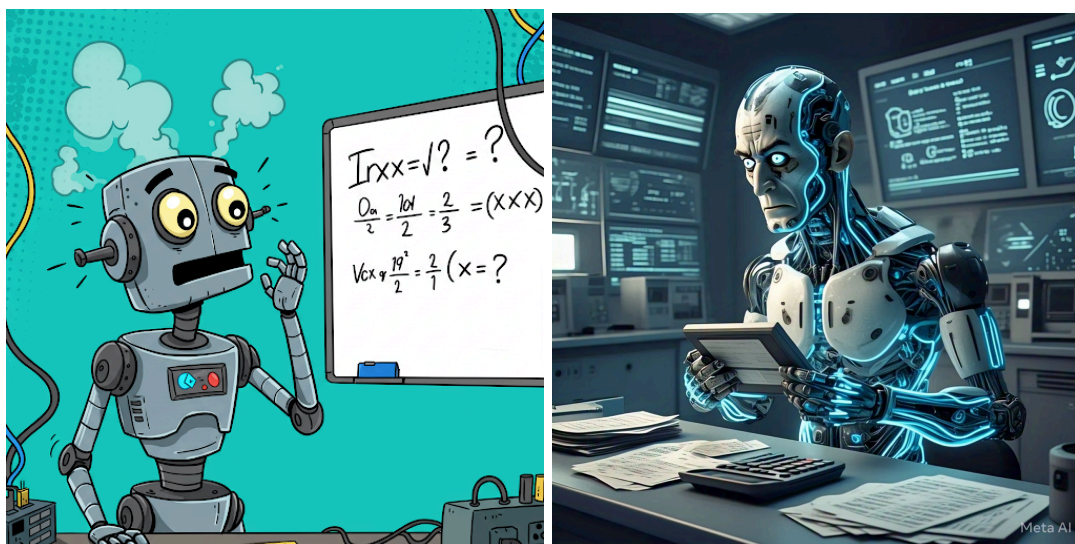
So you see that יהודה ר' doesn't seem to hold of נחמן's rule. On the other hand the גמרא on מה said that ר' נחמן could hold of the כלל יהודה. So I want to suggest that here too he could hold of it, just since it has

דף יומי דאטאס וואסז דאף

become the established custom of the גויים to kill by sword from the front, so the preferred procedure is ככלל ס'ר' נחמן ר' יהודה would hold of ערופה, but generally as we find by ערופה וממול עורף.

Perhaps a נפקא מינה would be who pays for the burial. If you say the reason for the public to fund this is because תנו שכר לאבד teaches us that we want him to have an easy death including that it should be free from financial worry for his יורשים afterwards, then maybe the burial should also be from communal funds, despite the fact that there is no הצלה taking place here. On the other hand, perhaps burial is different because this is an expense that he would have had anyways, and his execution is only bringing it sooner. Based on this, perhaps the expense of burial will not weigh heavily on the condemned's mind since he would have had to pay for it anyways.

The קשיא That Might Have Stumped The AI's

The משנה in הדין נגמר says that the בית הסקילה was located outside of בית דין. The question is where would they do the other three מיתות בית דין namely, שריפה הרג וחנק?

There are two reasons given for the בית הסקילה to be located outside of בית דין, and outside of all three מחנות. Here is the גמרא:

כי היכי דלא מיתחזי ב"ד רוצחין א"נ כי היכי דתיהוי ליה הצלה (סנהדרין מב:)

פרש"י ד"ה מוציאין אותו לסוקלו . איידי דסקילה רישא דכולהו ארבע מיתות היא מפרש מילי דידה ברישא והדר מפרש שארא בפירקין דלקמן כסדר :

ד"ה כי היכי דלא ליתחזי ב"ד רוצחין . דגנאי הדבר דתנן (מכות דף ז.) סנהדרין ההורגת פעם אחת בשבוע נקראת חבלנית וכל שכן אם יהיה קרוב למקומן מיתות מקום איבוד נפשות: אי נמי . לכך היו מרחיקין בית הסקילה כדי שתהא שהות לסקילה באורך הדרך ובתוך כך ימצא אחד ראייה של זכות ויצילהו ויחזירהו ויתיהוי ליה הצלה:

It would seem that these reasons are equally applicable to the other three forms of מיתות בית דין. I asked this קשיא to the AI's and they didn't respond. You could suggest as we find in the גמרא when it says ואשתק ולא אישתיק that sometimes this means that he didn't know the answer, and other times it means that the answer is so simple and obvious that the question needs to be ignored. Here is the answer of the ר"ן:

דף יומי דאס וואס דאס

ומאי דאמרינן דבית הסקילה היה חוץ לב"ד איכא מ"ד דהוא הדין לבית השריפה וההרג והחנק שהיה חוץ לב"ד וכן וידוי וכרוז היוצא לפניו. ואיכא מאן דאמר דאע"פ דשריפה והרג וחנק היו חוץ לב"ד היכי דליהוי להו הצלה מכל מקום לא היה צריך לתקן מקום קבוע לבית השריפה וההרג וחנק כמו בבית הסקילה. וכו. וכו. (חידושי הר"ן ריש פרק נגמר הדין)

Holy Cow

Tevye: So, you want to talk to me about something?

Lazar Wolf: Yes, Tevye, I want to make you a proposal.

Tevye: A proposal? I'm listening.

Lazar Wolf: I am a wealthy man, Tevye. I can offer you a good price for your...you know.

Tevye: My cow? Ah, yes, my new milk cow. She's a fine animal.

Lazar Wolf: No, no, Tevye. I want to marry your daughter, Tzeitel.

Tevye: Wait, what? My daughter? I thought you were talking about the cow!

Lazar Wolf: No, Tevye, I am asking for Tzeitel's hand in marriage.

Tevye: Oh! (Pause) Well, that's a different story!

דף יומי

INSIGHTS ומסע דאף

מסורת הש"ס The Conceptual

Is it a cow or a person?

1. **מתני'** רוצח שנתערב באחרים כולן פטורים ר' יהודה אומר כונסין אותן לכיפה וכו'. **גמ'** וכו'. ריש לקיש אמר באדם דכולי עלמא לא פליגי דפטירי אבל הכא בשור שלא נגמר דינו שנתערב בשורים אחרים שנגמר דינן קמיפלגי רבנן סברי כמיתת בעלים כך מיתת השור ואין גומרין דינו של שור אלא בפניו הלכך כולן פטורין ורבי יהודה סבר כונסין אותן לכיפה (סנהדרין עט:)
2. א"ר שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן שלשה שאלו שלא כהוגן לשנים השיבוהו לאחד השיבוהו שלא כהוגן ואלו הן אליעזר עבד אברהם ושאוול בן קיש ויפתח הגלעדי וכו'. וכו'. יפתח הגלעדי דכתיב והיה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי וגו' יכול אפילו דבר טמא השיבו שלא כהוגן נזדמנה לו בתו והיינו דקאמר להו נביא לישראל הצרי אין בגלעד אם רופא אין שם וכתיב אשל לא צויתי ולא דברתי ולא עלתה על לבי אשר לא צויתי זה בנו של מישע מלך מואב שנאמר ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עולה ולא דברתי זה יפתח וכו'. וכו'. (תענית ד.)
3. נתכוין להרוג את הבהמה והרג את האדם וכו'. פטור (סנהדרין עט:)
4. פרה מי קא מישתעיא (נזיר י.)

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Does a cow talk?

"It's gettin em to stop talkin that's the trick. Ain't it folks."

דף יומי דאטאס וואס דאס

"וכו. רוצח שנתערב וכו. ריש לקיש אמר וכו. אבל הכא בשור שלא נגמר דינו שנתערב בשורים אחרים וכו."

דף יומי דאטאס וואס דאס

שור שלא נגמר דינו שנתערב באחרים שנגמר דינו In דיוק A

The דיוק is that if it was mixed in with other bulls that didn't kill then certainly ר' יהודה would agree to the חכמים that none of the bulls are to be killed.

דף יומי דאס וואס דאס

Daf Yomi Breaking It Down In Numerical Order

אפס : Zero

סד סה

אפס (סנהדרין סד:)(עירובין סה:)

One Is Hashem

וסימניך ר' מאיר וכינויי השם

A that are similar. ר' מאיר of שיטות to remember two סימן A

בנימין רעיא כריך ריפתא ואמר בריך מריה דהאי פיתא אמר רב יצא והאמר רב כל ברכה שאין בה הזכרת השם אינה ברכה דאמר בריך רחמנא מריה דהאי פיתא (ברכות מ:)

Binyamin the shepherd ate bread, and said as the after-blessing: "Blessed is the Master of this bread." Rav said: He has fulfilled the obligation of reciting Bircas HaMazon.

But Rav said: Any blessing in which there is no mention of the Name of God is not a valid blessing.?

The case was indeed one in which Binyamin the shepherd actually said, "Blessed is *the Merciful One*, the Master of this bread."

Artscroll Note 8: Rav's ruling here accords with the opinion of R' Meir that a deviation from the formula instituted by the Sages does not invalidate the blessing (see Rosh 6:23).

Artscroll Note 10: *the Merciful One*, רחמנא, is the Aramaic form of רחום, which is one of the Names of God (see mishnah, shevuos 35a where you can see that it is a כינוי of the Name of God). Thus Binyamin the shepherd did mention the Name of God in his blessing.

[Similarly in the case of the Braisa above, the person's mention of המקום, *Omnipresent* above is considered a mention of the name of God. *Tzlach above* ד"ה בריך המקום]

סנהדרין:

דף יומי Daf Yomi

Both ר' יצחק נפחא and ר' מיישא agree that ר' מאיר holds that a בן נח is חייב for ברכת השם even if he says it with a שם השם כינוי.

אמר ר' יצחק נפחא וכו'. דתניא וכו'. מניין לרבות כל הכינויים תלמוד לומר איש כי יקלל אלוקיו מכל מקום דברי רבי מאיר וכו'.
ופליגא דרבי מיישא דאמר רבי מיישא בן נח שבירך את השם בכינויים לרבנן חייב וכו'. (סנהדרין נו.)

So you see that both in ברכות, and in סנהדרין the שיטה of ר' מאיר is that a כינוי has the same דין as a שם השם.

Two

There are two places in ש"ס where we have mention of a הצלה on Daf ב עמוד.

וכו. הצלה וכו'. (שבת מג:)(סנהדרין מג:)

Three

גמלא

There are three people mentioned in ש"ס that were the sons of someone named גמלא.

ר' חנניא בן גמלא (סנהדרין נו:)

ר' יהושע בן גמלא (יומא יח.)

אבא אלעזר בן גמלא (גיטין ל:)

Four

ר' חידקא

The ר' חידקא is brought at least four times in ש"ס with a unique שיטה or מאמר of his.

1. תנו רבנן שבע מצוות נצטוו בני נח וכו'. ר' חידקא אומר אף על הסירוס (סנהדרין נו:)
2. ת"ר כמה סעודות אדם חייב לאכול בשבת שלש רבי חידקא אומר ארבע (שבת קיז:)
3. אמר ר' חידקא שמעון התימני היה לי חבר מתלמידי רבי עקיבא וכך היה רבי שמעון השקמוני אומר יודע היה משה רבינו שבנות צלפחד יורשות הן אבל לא היה יודע אם נוטלות חלק בכורה אם לאו וראויה היתה פרשת נחלות ליכתב על ידי משה אלא שזכו בנות צלפחד ונכתבה על ידן ויודע היה משה רבינו שהמקושש במיתה שנאמר מחלליה מות יומת אבל לא היה יודע באי זו מיתה הוא ימות וראויה היתה פרשת מקושש שתיכתב ע"י משה אלא שנתחייב מקושש ונכתבה על ידו ללמדך שמגלגלים זכות על ידי זכאי וחובה על ידי חייב וכו'. וכו'. (בבא בתרא קיט.-קיט:)
4. תנו רבנן בזמן שישאל שרויין בצער ופירש אחד מהן באין שני מלאכי השרת שמלוין לו לאדם ומניחין לו ידיהן על ראשו ואומרים פלוני זה שפירש מן הצבור אל יראה בנחמת צבור תניא אידך בזמן שהצבור שרוי בצער אל יאמר אדם אלך לביתי ואוכל ואשתה ושלום עליך נפשי ואם עושה כן עליו הכתוב אומר והנה ששון ושמחה הרוג בקר ושחוט צאן אכול בשר ושתי יין אכול ושתי כי מחר נמות מה כתיב בתריה ונגלה באזני ה' צבאות אם יכופר העון הזה לכם עד תמותו עד כאן מדת בינונים אבל במדת רשעים מה כתיב אתיו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כזה יום מחר מה כתיב בתריה הצדיק אבד ואין איש שם על לב כי מפני הרעה נאסף הצדיק אלא יצער אדם אם הצבור שכן מצינו וכו'. ושם יאמר אדם מי מעיד בי וכו' רבי חידקא אומר נשמתו של אדם היא מעידה עליו שנאמר משוכבת חיקך שמור פתחי פיך וכו'. (תענית יא.)

דף יומי דאס וואס דאס

מסורת הש"ס Conceptual

A Third Born Might Be Better Than A Second Born

1. וכו. וכו. זמרי בן סלוא וכו. וכו. והלך אצל כזבי אמר לה השמיעי לי אמרה לו בת מלך אני וכן צוה לי אבי לא תשמעי אלא לגדול שבהם אמר לה אף הוא נשיא שבט הוא ולא עוד אלא שהוא גדול ממנו שהוא שני לבטן והוא שלישי לבטן וכו. וכו. (סנהדרין פב.) So it comes out that the third born was greater than the second born
2. עירובין סג. רש"י ד"ה עגלא תילתא. וכו. וכו. ל"א שלישי לבטן וקשה לי הא דאמר בעלמא (סנהדרין סה:) רב חנינא ורב עושעיא הוו עסקי בספר יצירה וכל מעלי שבתא איברי להו עגלא תילתא דהתם מאי שלישי לבטן איכא הא לא היה בבטן מעולם: Rashi presents two explanations of the term "Third calf" According to the second explanation it means third born. Rashi takes issue with the second explanation here, implying that he prefers the first explanation which is that it is grown to a third of its size. However Rashi might imply otherwise in other locations

For example in Shabos 11a (שבת יא.) Rashi only brings the explanation of third born, however in עירובין he writes like what he wrote in סנהדרין.

וסימניך

רבין

Martial Marital Relationship: To the death, or to death do us part?

Here is a סימן to remember two versions of historical events as reported by רבין. The סימן is that רבין holds similarly in both cases that there is or was a marriage up until the death doth them part.

דף יומי DAF INSIGHTS

רבין says they didn't get divorced:

כי אתא רב דימי אמר מים הראשונים האכילו בשר חזיר אחרונים הוציאו את האשה מבעלה כי אתא רבין אמר ראשונים האכילו בשר נבילה אחרונים הרגו את הנפש אמר רב נחמן בר יצחק וסימניך אתא רב דימי אפקה אתא רבין קטלה (חולין קו).

And there is a time that רבין says they are indeed married:

כי אתא רב דימי אמר בית דינו של חשמונאי גזרו הבא על הכותית חייב עליה משום נשג"א כי אתא רבין אמר משום נשג"ז נדה שפחה גויה זונה אבל משום אישות לית להו ואידך נשייהו ודאי לא מיפקרי (סנהדרין פב).

פא פא

הזהירו בבני עניים שמהם תצא תורה (נדריים פא).

מתני ליה רב יחזקאל לרמי בריה וכו אמר ליה שמואל לרב יהודה שיננא לא תימא ליה לאבוכי הכי וכו. (סנהדרין פא).

Perhaps you might be wondering if רב יחזקאל was poor, because from his children came out alot of תורה.

From Where Will Come The Torah

פא פב פג

הזהירו בבני עניים שמהם תצא תורה (נדריים פא).

The תורה will come out from the בני עניים.

והבועל ארמית . בעא מיניה רב כהנא מרב לא פגעו בו קנאין מהו אינשייה רב לגמריה אקרייהו לרב כהנא בחלמיה בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה קדש ה' אשר אהב ובעל בת אל נכר אתא אמר להי הכי אקריין אדכריה רב לגמריה בגדה יהודה זו עבודת כוכבים וכן הוא אומר כן בגדתם בי בית ישראל נאם ה' ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם זה משכב זכור וכן הוא אומר ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה היא כי חלל יהודה קדש ה' זו זונה וכן הוא אומר לא תהיה קדשה מבנות ישראל ובעל בת אל נכר זה הבא על הכותית וכתוב בתריה יכרת ה' לאיש אשר יעשנה ער וענה מאהלי יעקב ומגיש מנחה לה' צבאות אם תלמיד חכם הוא לא יהיה לו ער בחכמים ועונה בתלמידים וכו. וכו. (סנהדרין פב).

The תורה will not come out from the בני עניים.

ואמר חזקיה אמר ר' ירמיה משום רשב"י ראיתי בני עלייה והן מועטין אם אלף הן אני ובני מהן אם מאה הם אני ובני מהן אם שנים הן אני ובני הן וכו. וכו. (סוכה מה:)

וכו. וכו. ר' אלעזר בר' שמעון וכו. וכו. קוצים אני מכלה מן הכרם וכו. וכו. פגע ביה ההוא כובס קרייה חומץ בן יין אמר מדחציף כולי האי שמע מינה רשיעא הוא אמר להו תפסוהו תפסוהו לבתר דנח דעתיה אזל בתריה לפרוקיה ולא מצי קרי עליה שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו זקפוהו קם תותי זקיפא וקא בכי אמרו ליה רבי אל ירע בעיניך שהוא ובנו בעלו נערה מאורסה ביום

דף יומי דאטאס וואסז דאס

הכפורים הניח ידו על בני מעיו אמר שישו בני מעי שישו ומה ספיקות שלכם כך ודאית שלכם על אחת כמה וכמה מובטח אני בכם שאין רמה ותולעה שולטת בכם וכו'. וכו'. (בבא מציעא פג:)

The Right Man For The Job

א"ל רב לאיבו בריה טרחי כך בשמעתא ולא מסתייע מילתא תא אגמרך מילי דעלמא אדחלא אכרעך זבינך זבין כל מילי זבין ותחרט בר מחמרא דזבין ולא תחרט שרי כיסין פתח שקיך קבא מארעא ולא כורא מאיגרא תמרא בחלוזך לבית סודנא רהיט ועד כמה אמר רבא עד תלתא סאה (פסחים קיג).

A Time To Buy And A Time To Sell

I think if רב would have trained his son to be a stock broker, he might have advised him to be a day trader.

Putting aside the question of how רב would consider in regards to the relevancy of stock trading to אסמכתא קניא, and how רב holds regarding אסמכתא קניא.

There was once a high school rebbe who would tell the parents of children who were a bit behind or having challenges keeping up with the rest of the class about his opinion of the kids using an analogy with the stock market. The rebbe would tell the parents that if their kids IQ were a stock on the stock market and it would hit 50 they should sell.

דף יומי INSIGHTS ומסע דאף

A trick to remember your learning (besides for reviewing it) is to make סימנים or mnemonics.

Just in case you are not yet on the level of remembering all of your learning through a photographic memory yet, here are some photographic memory aids to help you get there.

סימן בשר"ק (סנהדרין עט:)

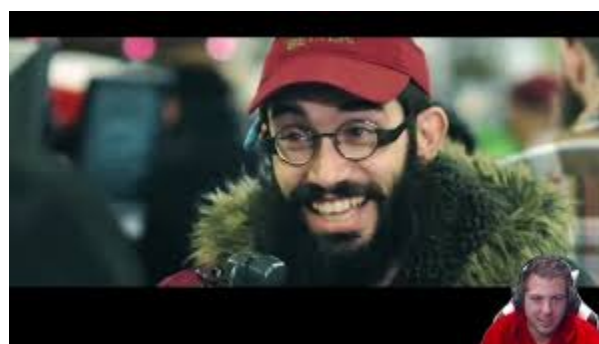
מתנני' רוצה שנתערב באחרים וכו'. גמ' מאן אחרים וכו'. סימן בשר"ק

דף יומי דאסזאט וואס דאס

סימן ע"ב ב"ר ר"ק (גיטין ת.)

ת"ר בשלשה דרכים שוותה סוריא לארץ ישראל ובשלשה לחו"ל : סימן ע"ב ב"ר ר"ק (שם)

וסימנא ילל"י (נדרים פט.) "Yalili"

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Daf Yomi challenge:

What is misleading about this image in the context of the opening משנה in פרק נגמר הדין?

The flag waver is not the horse runner in the משנה. Although the משנה doesn't say that the horse runner didn't wave a flag, he is not the flag waver referred to in the משנה.

Well, we are finished with Artscroll Sanhedrin II, and now we are moving on to Artscroll Sanhedrin III.

Audios Amigos desde el mono con el lingua de linguini

דף יומי דאטאס און דאס דאטא

The Holy CowBoy

לכן אמר הנביא נותן לו את בריתי ... (סנהדרין פב:)

שלום